

BIELARUSKAJA KRYNICA

PALITYČNAJA, NRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod—10 zał., na paŭhoda—
5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Cana abwiestak:

na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj —
20 hroš. — za radok drobnaha druku ũ adnej pałoscy.

Niekananičnaść Arcybiskupskaj zabarony.

Zabarona Arcybiskupa Jałbżykoŭskaha z dnia 10.XII. 1928 h. należać da B.Ch.D. i čytać „B. Krynicu“ narabiła šmat homanu ũ kraj i zahranicaj. Ludzi, katoryja znajuć našu dziejnaść i prahramu, pačuŭšy ab hetaj zabaronie adrazu pačali sumlawacca, ci *sapraŭdy ũ nas jość relihijny indyferentyzm i bałšawizm* i ci B.Ch.D. zasłużyła na hetuju karu? Adny kazali, što kara lišnie wostraja i biazmetnaja, a druhija dyk prosta čwierdzili, što *heta zabarona jość niekananičnaj*, bo jana nia zhadnaja z kananičnym prawam (kaścielnymi zakonami).

Kab wyjaśnić hetu sprawu, my źwiarnulisia da adwatakaŭ znajučych kananičnaje prawa, prosiacy ich dać nam adkaz, ci arcybiskupskaja zabarona jość zhadnaja z kananičnym prawam, ci nie? Adkaz na heta byŭ, što zabarona arcybiskupskaja jość niekananičnaj, dzieła hetakich pryčyn:

I. U kanonie 2233, punkt 1 jość skazana, što nijakaja kara nia moža być nałożana, kali niama peŭnaści, što prastupak byŭ sapraŭdy dakanany. A razhladajučy biezstaronna prahramu B. Ch. D., nijak nia možna pryjsći da taje peŭnaści, što ũ jej sapraŭdy jość niejki prastupak, heta znača, što tam jość relihijny indyferentyzm i bałšawizm. Tahdy tolki była-b peŭnaść u prastupku i winie z boku B.Ch.D., kali-b: 1. Arcyb. Jałbżykoŭski padaŭ aŭtorytatyŭnaje wyjaśnienie, što takaje relihijny indyferentyzm i bałšawizm; 2. Kali-b padaŭ fakty śčwierdzajučyja napeŭna; što ũ prahramie, abo dziejnaści B. Ch. D. jość sapraŭdy relihijny indyferentyzm, abo bałšawizm.

Arcybiskup Jałbżykoŭski ũsiaho hetaha nie zraziŭ. Značyć — *niama nijakaj peŭnaści što da našaha prastupku i winy.*

II. Ale heta nia ũsio. U tym-ža kanonie punkt 2 čytajem, što kali-b nawat prastupak byŭ napeŭna dakazany, to winoŭnika *adrazu* karać nia možna. Z pačatku treba jaho napaminać — i kali akażacca, što sapraŭdy prawiniŭsia, dyk treba dać jamu pawodle mahčymaści čas, kab moh nadumacca i paprawicca — i tahdy tolki nalażyć karu na winoŭnika, kali budzie ũporysta stajac pry swaim prastupku.

A ci Arcyb. Jałbżykoŭski spoŭniŭ hety kanon? Ci zaklikaŭ, ci napaminaŭ kaho z Centr. Kamitetu B.Ch.D. upierad, čym wydać swaju zabaronu? *Woš-ža śčwierdzajem, što Arcyb. Jałbżykoŭski hetaha zakonu nia spoŭniŭ, bo pierad apublikawańniem swajej zabarony nikoha z C.K. nie zaklikaŭ, nikoha nie napaminaŭ, nikomu nia stawiŭ nijakich warunkaŭ i wymahańniaŭ, a tolki raptowna i niespadziawana wydaŭ swaju zabaronu.* Nawat tady, kali pašla prošlahodniaha źjezdu B. Ch. D., adbyŭšahasia, jak wiedama, 25.XI. 1928 h., adwiedali Arcybiskupa staršynia B.Ch.D. dr. I. Hahalinski i sekretar, razam i redaktar „B. Krynicy“, J. Paźniak i złażyli Arcybiskupu memoryjał, dyk Arcybiskup nia stawiŭ nijakich wymahańniaŭ i warunkaŭ adnosna dziej-

Za 1928 hod

(Hladzi Nr. 3 „Biel. Krynicy“)

III. Ahlad školny.

U minulych sioletnich numerach „B. Krynicy“ dali my ahlad palityčnaha žyćcia bielaruškaha i zahraničnaha za 1928 hod.

U hetym numary pastarajemsia paznajomić našych čytačoŭ z školnym bielaruskim žyćciom za toj-ža minuly 1928 hod.

U dwuch wajawodztwach, Wilenskim i Nawahradzkim, jakija należać da adnaje Wilenskaje Školnaje Kuratoryi, pawodle polskaj statystyki za školny 1927—28 hod istnuje 2164 polskija školy.

Na hetym-ža samym abšary, pawodle danych prysłanych Kuratoryjaj u T-wa Bielaruskaj Škoły 30. XI. 28, lik bielaruskich škol za minuly školny hod wyhladaje hetak: u Wilenskim wajawodztwie ũradawych bielaruskich škol—11, prywatnych—3, polska-bielaruskich—18. U wajawodztwie Nawahradzkim ũradawych bielaruskich škol — 10, prywatnych—1, polska-bielaruskich—26. Usich bielaruskich i utrakwistyčnych škol u dwuch uspomnienych wajawodztwach—69.

Takim čynam bačym, što na adnej i tej-ža samaj terytoryi polskich škol isnuje 2164, bielaruskich (z utrakwistyčnymi) tolki 69, usich-ža niapolskich — 299. Tymčasam pawodle polskaj statystyki z 30. IX. 21 h. lik Bielarusau u Wilenskim i Nawahradzkim wajawodztwach siarednim stanowić 33 procenty, h. zn. adnu tracinu ũsiaho nasielnicstwa ũ dwuch nazwanych wajawodztwach. Pa prawu treba było-b, kab i lik škol bielaruskich u hetych wajawodztwach wynosiŭ *prynamsia* adnu tracinu ũsich škol tam-ža, h. zn. 821 = [2164 + 299]: 3] škol. A majem?... — 69. Kalendar Biel. Wyd. T-wa za 1929 h. abličaje, što ũ dwuch henych wajawodztwach adna polskaja škola prypadaje na 500—600 čalawiek, a adna bielaruskaja škola na 10 tysiać čalawiek. Pry hetym musim tak-ža adznačyć, što statystyka z 30. IX. 21 h. padaje Bielarusau mnoha mienš, čym ich jość sapraŭdy. Treba wiedać, što jana nia tolki Bielarusau katalikoŭ, jakich jość u ũspomnienych dwuch wajawodztwach kala miljona, zaličyła ũ Palaki, ale takža i mnohich prawasłaŭnych Bielarusau nazwała Palakami.

naści i prahramy B.Ch.D.! A hetyja adwiedziny ũ Arcybiskupa haloŭnych pradstaŭnikoŭ B.Ch.D. byli 1.XII 28 h., *na 9 dzion pierad apublikawańniem zabarony!*

III. Dalej, u kanonie 2242 punkt 1 haworycca, što karu možna nalażyć tahdy, kali prastupak bywaje zlučany z uporstwam, h. zn. kali winoŭnik nie paddajecca napaminańniu i ũporysta stajac pry swaim prastupku.

Woš-ža ũ Centralnaha Kamitetu B. Ch. D. nie mahło być hetaha ũporstwa, bo, jak my ũžo śčwierdzili, jon nia čuŭ nijakaha napaminańnia z boku Arcyb. Jałbżykoŭskaha.

Na padstawie hetych kanonaŭ my prychozdim da takich wywadaŭ: 1) nia bylo i niama nijakaj peŭnaści, što sapraŭdy ũ prahramie BChD. byŭ, abo jość niejki relihijny indyferentyzm, abo bałšawizm i hetym samym prastupak, 2) nie mahło być u nas „uporystaści ũ prastupku“, bo nia bylo z boku Arcybiskupa napaminańnia—i tamu ličym zabaronu Arcyb. Jałbżykoŭskaha *niekananičnaj*, h. zn. biazpraŭnaj.

Prypaminajem tak-ža, što haworačy wyšej ab bielaruskaj škole, my całkom paminuli waja-wodztwy Bielastockaje i Paleskaje. U Paleskim wajawodztwie Bielarusy ũ Kosaŭskim pawiecie złażyli 531 deklaracyju na bielaruskija školy, a ũ pawiecie Pružanskim 802 deklaracyi. Školy adnak nasialeńnie naša nia maje tam aniwodnaj. U wajawodztwie Bielastockim u bolšaści pawie-taŭ nasialeńnie badaj wyklučna bielaruskaje, jakomu biez ceremonii nakinuta škola polskaja.— Urešcie tak-ža musim uziać pad uwahu, što 44(18+26) polska-bielaruskija školy ũ Wilenskim i Nawahradzkim wajawodztwach — heta ũsie sa-praŭdy polskija školy, z wučycielami pierawaž-na Palakami.

Usie starańni bielaruskaha hramadzianstwa, kab adčynić Bielaruskuju Wučycielskuju Semina-ryju, nie dawiali da pažadanaha wyniku. Na da-mahańnie Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury ab dazwole adčynić Bielaruskuju Wučycielskuju Seminaryju, Wilenski Školny Kuratar adkazaŭ, što dazwoł na takuju Seminaryju dastać možna było-b, ale biez hrašowaj dapamohi. Heta znača, što narod naš płaciačy školnyja padatki ũtrymoŭwaje školy tolki polskija, a na swaje bielaruskija, kali choča ich mieć, musić płacić asobna. Pry takich umowach utrymańnie Seminaryi, peŭnie-ž, wielmi trudnaje.

Bielaruskuju Himnaziju ũ Radaškawičach dzieła jejnaj „nizkaj roŭni nawukowaj“, zamiest dapamahčy stać jej na nohi, ũlady začynili. Jak dawiedywajemsia, taki los čakaje Bielaruskuju Himnaziju i ũ Klecku.

Adnej tolki Wilenskaj Bielaruskaj Himnazii sučasny polski ũrad nadaŭ prawy publičnaści i przyznaŭ hrašowuju dapamohu. Ale musimo ad-značyć, što ũsie hetyja „łaski“ polskaha ũradu jość kaplaj u mory i što bielaruskaje hramadzian-stwa nia spyniecca ũ damahańni swajej rodnaj školy, pakul nie zdabudzie jaje ũ liku praparcy-jalnym da liku bielaruskaha nasielnicstwa ũ na-šymkrai.

Hetulki ab bielaruskaj ašwiecie pad Pol-ščaj. Abraz jaje jak bačym sumny.

Ab bielaruskaj ašwiecie ũ Radawaj Biela-rusi my ũžo ũspomnili ũ numary 2 „B. Krynicy“. My śčwierdzili, što isnujuć tam tysiačy pačat-kawych bielaruskich škol, niekalki sot siarednich i 4 wyšejšyja školy. Ale razam musimo adznačyć, što henija školy ũ Radawaj Bielarusi, razam z praŭdziwaj prašwietaj, niasuć i zarodki maral-naha raskładu.

Škola tam — heta aružža komunizmu, heta aružža materyjalizmu, jaki niasie z saboj raskład narodnaj duży i narodnaj kultury.

Žywuć tak-ža Bielarusy, jak wiedajem, i ũ Łatwii. Praŭnaje pałažeńnie ich tam dawoli dobreje, bo ũ halinie prašwiety majuć swajho rodu aŭtanomiju. Školnaja sprawa mahła-b tam raźwiwacca duža pamysna, dahetul adnak, na žal, niejak słaba dychaje: mała tam adpawied-nych i idejnych pracauńikoŭ na niwie praš-wietnaj.

I tak, zraziŭšy hety karotki ahulny ahlad bielaruskaj školnaj ašwiety za minuly 1928 hod, musim dajsci da wywadu, što nie zwažajučy na ciažkoje ahulnaje pałažeńnie, u šyrokich biela-ruskich narodnych masach rodnaja škola znašla ũžo sabie prawa hramadzkaści, narod jaje žadaje i damahajecca i peŭnie-ž, dzie jašče jaje nie zda-byŭ, abo zdabyŭ nie takuju, jakuju-b žadaŭ, — niezabawam jaje zdabudzie.

Z b i e ł a r u s k a h a ǰ y ć c i a.

Z BIEŁARUSI PAD POLŠČAJ.

Daručennje memoryjału Biełaruskaj Chryścijanskaj Demokracji papieskamu Nuncyju ũ Waršawie. 22 studnia pradstaŭnik Stalicy Apostalskaj u Waršawie J. E. Arcybiskup Marmaggi pryniaŭ u swajej rezydencyi biełaruskich pasłoŭ z B. Ch. D., A. Stepowiča i P. Karuzu, jakija daručyli Nuncyju memoryjał u sprawie zabarony čytać „Biełaruskuju Krynicu“ i naležać da B. Ch. D.

Pradstaŭnik Apostalskaj Stalicy adniošsia da pasłoŭ wielmi wietliwa i prasiŭ ich bliżej paznajomić z sprawaj Biełaruskaj Chryścijanskaj Demokracji i zahadam Arcybiskupa Jałbżykoŭskaha. Pašla pouhadzinnaj hutarki Nuncyja zaścierahajučysia, što heta pytaŭnie zjaŭlajecca wielmi drażliwym z uwahi na wialikuju ũladu Arcybiskupa, abiacau memoryjał niezabaŭna wysłać u Rym Światomu Ajcu, a tak-ža ũznawić pierahawory z Wilenskim Arcyb. Jałbżykoŭskim z metaj zlikwidawaŭnia konfliktu.

Treba zaznačyć, što ũ toj-ža dzień, pierad pryjezdam pasłoŭ, Arcybiskup Jałbżykoŭski byŭ pryniaty papieskim Nuncyjam, u hutarcy z jakim Arcybiskup Jałbżykoŭski infarmawaŭ Nuncyju Marmaggi, byccam sprawa z B. Ch. D. naładžana dobra i Biełarusy ũžo ũspakoilisia.

Ci takija infarmaciji Arcyb. Jałbżykoŭskaha zhodny z prađdaj, — niachaj ab hetym sudziać sami čytačy našaj hazety.

Pasiedžaŭnie Centralnaha Ŭradu Biel. Inst. Hasp. i Kult. Dnia 20 h. m. adbyłosia pasiedžaŭnie C. Uradu B. I. H. i K., na jakim abhawarywałasia, miž inšym, sprawa schodu Rady Instytutu i pierawybaraŭ Centr. Uradu. Schod Rady wyznačany na 3 lutaha a 12 hadzinie dnia ũ pamieškaŭni Instytutu: Wilnia, Zawalnaja 7.

Kulturnaja praca na wioscy. — 30 śnieжня min. h. u w. Šaŭlanach, Brasłaŭskaha paw., adbyłosia biełaruskaje pradstaŭleŭnie. Adyhrana była pjesa z dziciačaha teatru „Cudoŭnaja noč“.

— 13 h. m. u wioscy Świrydawičach, Ašmianskaha paw., adbyłosia biełaruskaje pradstaŭleŭnie, zładžanaje Świrydaŭskaj moładzaj.

— 19 studnia, na prawasłaŭnaje Wadochryšča, adbyłosia ũ wioscy Sućkawie, Ašmianskaha paw., biełaruskaje pradstaŭleŭnie, ładžanaje teatralnaj sekcyjaj Šutaŭskaha hurtka Biel. Inst. Hasp. i Kultury.

— 20 h. m. u w. Macuty, Pastaŭskaha paw., adbyłosia pradstaŭleŭnie. Stawili kamedyju Byliny „Wybary Staršyni“.

Biełaruskaja lekcyja ab haspadarcy budzie pračytana ũ Karaleŭskich Miednikach, u subotu, dnia 2-ha lutaha (Hramnicy) h. h. wieča-

ram. Usie z wakolic K. Miednik chaj z redkaj akazii, jak treba, skarystajuć. Lektaram budzie inż. Klimowič z Wilni.

Skasawaŭnie sudowych sprawaŭ. Pawodle amnestyi skasawany sudowyja sprawy hetym biełaruskim dziejačam i siabram B. Ch. D. z Ašmiansčyny: Halasu Michału, Čaplinskamu Wiktaru i Paškiewiču Paŭłu. Uspomnienyja asoby byli abwinawačany pa 129 art. K.K. (padburajučyja procidzaržaŭnyja pramowy) za pradwybarnuju praco.

Paklikali. Śledčy Sudździa II-ha rewiru m. Wilni paklikaŭ da siabie na paniadziełak 28 h. m. redaktara našaj časopisi hram. J. Paźniaka.

Nowyja biełaruskija knižki. Wyjšła z druku nowaja knižka J. Damaroŭšaha p. n. „Amatarski zbornik Nr. 1 liryčnych tworaŭ, sialanak, poemaŭ, humorystyki i elehij“, cana 1 zł. Dastać možna ũwa ũsich biełaruskich kniharniach.

— Taksama wyjšła z druku knižka dziciačaha teatru p. n. „Kniaź Marcypan“, raman Zawadowiča, z ukrainskaha pieraroblenu Z-j Wieras. Wydaŭnie „Zaranki“, Wilnia, Wilenskaja 12.

Z RADAWAJ BIEŁARUSI.

Apošnija wyniki wybaraŭ u sielsawieity. Pawodle apošnich wiestak 17. h. m. adbyłosia wybary ũ 194 wałasnyja sawieity. Lik wybranych kamunistych dasiahnuŭ usiaho 17.5 prac. ahulnaj ličby wybranych. Pa nacyjanalności siarod wybranych jość: 91.5 prac. Biełarusau, 4.4 prac. Ŭydoŭ i Palakoŭ i 4.1 prac. inšych.

DA ŬSICH HURTKOŬ BIEŁARUSKAHA INSTYTUTU HASPADARKI I KULTURY.

Hetym napaminajem usim Hurtkam B. I. H. i K., što ũ samym chutkim čacie nieabchodna pradstawić Centralnamu Ŭradu:

1) hadawuju sprawazdaču z dziejašci.

2) Špisak usich siabroŭ Hurtka dzieła abmienu biletaŭ minułaha na bilety biahučaha hodu.

A jašče napaminajem, što na padstawie 56 i 57 parahrafu Statutu kožny Hurtok pawinien nieadkladna sklikać ahulnaje sabraŭnie swaich siabroŭ, na jakim prawiašci pierawybary prezidentu Hurta, namiecić i abhawaryć dalejšuju dziejašć i praco. Kopiju pratakołu pradstawić Centralnamu Ŭradu.

Uwaha: Da tych Hurtkoŭ, jakija ũžo wykanali heta, zahad hety nie adnosicca.

Centralny Ŭrad B. I. H. i K.

Z Niezależnaj Litwy.

Pabolšaŭnie litoŭskaj handlowaj floty. Litoŭskija ũlady kupili ũ Niemieččynie dwa nowyja handlowyja karabli umiašcimašci 293 i 804 tonny. Na nowych karablach pad nazowam „Klajpeda“ i „Palanga“ pawiawajuć ũžo litoŭskija šciahi.

Nowy Nuncyja Apostalski. Litoŭskija ũlady ũračysta spatkali nowaha Nuncyja Apostalskaha Bartoliniaha, katory na ũračystaj aŭdyjencyi ũručyŭ prezidentu respubliky swaje pasolskija dakumanty. Na ũračystašci prysutny byŭ premier Waldemaras i mnoha inšych asob. Nowy papieski pasoł astašsia na stała ũ Koŭnie i raspaču swaju dyplomatyčnuju dziejašć.

Začwierdžaŭnie dahaworu Kelloga. Jak padajuć hazety, litoŭski ũrad apošnimi dniami začwierdziŭ mirawy dahawor Kelloga. Jak bačym, mir choć na papiery, ale ũmacniajecca.

Nowy haspadarcy bank. U Koŭnie paŭstaŭ nowy bank, jaki maje na mecie pradusim pomać sialanstwu.

Adznačeŭni łatwijskim orderam. 10 studnia s. h. z Ryhi prybyŭ adumysłowy pasoł łatwijski, jaki imiem łatwijskaha ũradu adznačyŭ łatwijskim orderam byŭšych staršyniaŭ litoŭskich strelcaŭ: hien. Daŭkantasa, Putwinskasa, Kalmantaŭskasa i inš.

Z Polšcy.

Pasiedžaŭnie sojmu adbyłosia 22 h. m. Na hetym pasiedžaŭni razhladalisia sprawy ab žmienie konstytucyi. U čacie hetaha pasiedžaŭnia pasły z endeckaha klubu padali prapazycyju ab niedawieru dla ministra sprawiadliwašci St. Cara. Pryčyny niedawieru dla min. Cara endeckija pasły matywujuc pašpiecham uwiadzieŭnia ũ życie nowaj ustawy ab sudoch. U sprawie žmieny konstytucyi padana aŭ niekalki prapazycyjaŭ.

U hety same dzień adbywalisia i pasiedžaŭni sojmawych komisijaŭ: spraŭ zahraničnych, biudžetnaj i praŭnaj. U komisii spraŭ zahraničnych abhawarywalisia sprawy litoŭskija, rasiej-skija i niemieckija. Pasoł Neuman (klub niemiecki) u swajej pramowie krytykawaŭ stanowišča min. Zaleskaha ũ Lugano i šćwierdziŭ, što narodnyja mienšašci ũ Niemieččynie lepš traktujucca, čym mienšašci ũ Polšcy.

Na pasiedžaŭni komisii praŭnaj endecki pasoł Pačkoŭski, u pramowie swajej, atakawaŭ min. Cara z pryčyny adstaŭki b. prezesa Najwyšejšaha Sudu Seydy. U komisii biudžetnaj adbyłosia treciaje čytaŭnie preliminaru biudžetu na 1929-30 h. 23.1. adbyłosia pasiedžaŭnie staršyniaŭ pa-

Ab samaŭradach.

Sprawa daroh.

Toj, chto znaje našu biełaruska-litoŭskuju krainu i toj, chto prajaždžaŭ pa joj, abo prachodziŭ piechatoj, jak kažuć, uzdoŭž i ũpopierak, toj nia moh nia ũbačyć taho, što darohi ũ nas nia tolki niemahčymyja dla prajezdu z ciaŭskim wozam, ale j wielmi niawyhodnyja dla prachodu piechatoj. Asabliwa ũ wasnawuju, ci wasieŭniuju paru. Redka dzie možna spatkać na darozie bruk, a jašče radziej šasu. Darohi dziełacca: na kazonna-wajawodzkija, pawiatowyja, hminnyja i wiaskowyja (prasiołačnyja). Darohi kazonna-wajawodzkija naležać da dzaržawy i dzaržaŭnyja ũlady ich prakładywajuć, prawiać i dahladajuć. Darohi pawiatowyja, hminnyja i wiaskowyja znachodziacca pad ũladaj samaŭradaŭ. Pawiatowyja darohi naležać da pawiatowaha sojmiku, a hminnyja da hminnaj rady.

Bruk i šasa znachodziacca dzie-ni-dzie tolki na darohach kazonna-wajawodzkiach, a darohi pawiatowyja i hminnyja — jak byccam tolki pryhatawany dla bruku ci šasy: abapał paabkopywany rawami, u jakich kalosy ũrazajuca aŭ pa samyja kałodki. Darohi-ž wiaskowyja dyk susim u pieršabytnym stanie: adny jamy i wyrazanyja kołami kaldobiny.

U najhoršym stanie ũ našym krai—darohi hminnyja i wiaskowyja. Dzieła hetaha i chaču žwiarnuć uwahu na hetuju halinu pracy hminnych samaŭradawych pracauŭnikoŭ.

Kožny dobra znaje, što daroha—heta reč nieabchodnaja dla kožnaha čaławieka i što kiepskaja daroha heta jość mučeŭnie dla żywioły i strata nia tolki času, ale j strata materyjalnaja. Pa błaŭhoj darozie niemahčyma wiašci ciaŭšejšaha

wozu, bo nie paciahnie koŭ i pałomicca snašć. Dzieła hetaha sielanin woziačy ci to hnoj na pole, ci zboŭža, abo siena z pola, ci drowy z lesu i inš., — musić zamiest adnaho razu wiašci toje samaje dwa razy.

Kožny čiba pamiataje, što nad naprawaj hetaj darohi, pa jakoj i ciapier niemahčyma jechać, pracawaŭ jahony dzied i bačka, kali ich haniaŭ tudy wuradnik, ci straŭnik na „plantoŭku“. Pracuje ciapier jon, kali heta zahadaje wojt, a daroha—jak była kiepskaj tak i astajecca. Z toj tolki rožnicaj, što na miescy wyjeŭdžanych jamaŭ stanowicca trudnaje dla prajezdu bałota. Naprawa daroh u nas wiadziecca aŭ da hetych časoŭ starym sposabam — zasypluć jamu piaskom i na hetym kaniec. Takaja papraŭka adbywajecca amal nia što hod, a to j dwojcy ũ hod u tym samym miescy.

Kali-b paličyć košt hetakaj naprawy peŭnaha adcinka darohi za praciah piaci-šašci hadoŭ, to hetym koštam napeŭna možna bylo b tam pałaŭyć bruk. A kali daličyć jašče stratu času i snašci, da jakich spryčyniajecca błaŭhaja daroha, dyk laŭala-b tam hładkaja šasa.

Hetaki sposab ahulnaha wiadzieŭnia haspadarki, peŭnie-ž, nikoli nia wywiadzie z pałaŭeŭnia, u jakim znachodzišcia ciapier. Kab skranucca z hetakaha niawyhadnaha pałaŭeŭnia, treba šukać druhich sposabaŭ naprawy: zamiest taho, kab što hod, a to j dwojcy ũ hod sypać u toje-ž samaje miejsca piasko, *treba pałaŭyć tam bruk.*

Ciapier istnuje dosyć sprawiadliwy ũ halinie samaŭradawaj tak zwany šarwarkawy zakon. Kab naležna wykarystać hety zakon, treba, kab hminnaja rada zarhanizawała hminnuju darožnuju komisiju, wybirajučy na siabroŭ jaje sialan-haspadaroŭ, česnych i sprawiadliwych ludziej, daručajučy im wiadzieŭnie hetaj sprawy. Z swajho-ž

boku hminnaja rada pawinna ũstanawić u hminie pawodle hetaha zakonu šarwarkawuju pawinnašć.

Šarwarkawaja pawinnašć pawodle sučasnaha šarwarkawaha zakonu jość tym sprawiadliwaj, što abciažywaje jana ũsich na raŭnie: — bahaciejšaha bolš, a biedniejšaha — mienš. Treba tak-ža, kab hminnaja rada dobra abličyła šarwarkawuju siłu na praciah adnaho hodu i pawodle hetakaj mahčymašci uplanawała-b hdzie i kolki za hod prawiašci na darozie bruku. Komisija-ž z swajho boku, wykonywajučy pastanowu hminnaj rady, supolna z hminnym uradam pawinna razlaŭyć hetuju rabotu tak i na takija časy, kab nia šmať hetym marnawać času adbywajučym šarwarkawuju pawinnašć, — nie adrywajučy ick u tak zwanuju *baračuju paru* dla sielanina. Najlepšy čas dla rabot šarwarkawych: wazić kamieŭni — zimoj, pryhataŭlać hrunt pad bruk i brukawaŭnie — wiosnoj, kali ũžo ũsio pasiejuć, i ũ wiosieni, kali cjołpaja i suchaja.

Tolki takim čynam možna skranucca z hetaha sučasnaha bałotna-darožnaha miesca. Možna skazać z peŭnašci, što kali-b u taki sposab hminnyja samaŭrady ũzialisia-b sumlenna da pracy, heta znača—ũ adpawiednuju dla sielanina paru wyznačali-b jamu biaz straty darahoha času šarwarkawuju pawinnašć, uplanawali pawodle šarwarkawaj siły wialikašć pracy, uparadkawali-b u čas apłatu ad tych, katoryja šarwarkawaj pawinnašci ũ natury nia spoŭnili,— dyk za niekalki hadoŭ hminnyja darohi byli-b wybrukawany bez wialikaha ciaŭzaru dla sialanstwa.

J. Paźniak.

selskich klubów, na jakim abhawarywałasia sprawa techniki pasiedźańia Sojmu. Pryniaty projekt maršałka Sojmu što da ahraničeńnia času na pramowy pasłoŭ u trecim čytańni biudżetu ad 5 da 10 minut, zaležna ad wialikaści klubu. Pawodle abličeńnia času, mahčyma, što treciaje čytańnie zakončycca 11 lutaha.

Nowaja ŭstawa ab sudoch užo prawodzicca ŕ žyćcio. „Monitor Polski“ abjawiŭ nowyja per-sanalnyja źmieny na stanowiščach Apelacyjnych Sudoŭ.

Z zahranicy.

U Juhasławii ŭsie tyja palityčnyja padziei, ab jakich my nia raz pisali, majuć swoj pačatak u niazhodzie miż Serbami, Charwatami i Słowencami.

Serby imknulisia, dy i ciapier imknucca, kirawać u juhasłaŭskaj bziarżawie ŭsim hramadz-kim žyćciom paserbsku, što biazumoŭna było i jość kryŭdnym dla Charwataŭ i Słowencaŭ.

Pašla niadaŭniašniaha dziaržaŭnaha piera-warotu ŭ Juhasławii wyjašniajecca, što Charwa-ty i Słowency damahajucca aŭtanomii. Pawadyr charwackaj sialanskaj partyi Dr Maček u hutar-cy z pradstaŭnikom zahraničnej hazety zajawiŭ, što dziela ŭtrymańnia swajho dziaržaŭnaha isna-wańnia Charwacyja zmušana astawacca častkaj Juhasławii. Tojsamy pawadyr charwackaj partyi skazaŭ, što kompromis miż Serbami i Charwa-tami moža być znajdzieny pašla ŭtwareńnia charwackaha parlamantu i ŭradu. Pry hetym Ma-ček padčyrknuŭ, što Charwaty nia choćuć addzia-łacca ad Juhasławii. Ale, jak widać, hetkaje sta-nowiŭŭ Charwataŭ i Słowencaŭ Serbam nie padabajecca, bo biehradzki ŭrad raźwizaŭ char-wackija i słowenskija palityčnyja narodnyja ar-hanizacyi. Raźwiazana i taja słowenskaja narod-naja arhanizacyja, prawadyrom jakoj jość byŭšy premier ministraŭ juhasłaŭskaha ŭradu ks. dr. Korošec.

Rumynija taksama zhadžajecca padpisać prapanawany praz S.S.R.R. pratakŭ dziela nie-adkładnaha ŭwiadzieńnia ŭ žyćcio prociŭwajen-naha dahaworu Kelloga. Hazety padajuć, što ŭ rumynskim ministerstwie zahraničnych spraŭ pryhataŭlajucca da ratyfikacyi dahaworu Kelloga. Rumynski ŭrad zhadžajecca padpisać pratakŭ zaprapanawany praz S.S.R.R. pašla ratyfikacyi jaho Polščaj. Rumynija pry hetym adnak duma-je zažadać peŭnych zaściorohaŭ datyčna Besarabii.

U Afhanistanie, pašla adračeńnia ad tronu karala Amanullaha, uziatŭ ŭladu jahony brat Jna-jatuła. Pad naporam paŭstancaŭ ad ŭłady adka-zaŭsia i Jnajatula. Ciapier ŭladu ŭziatŭ u Afhani-stanie pawadyr paŭstancaŭ Bači Sakao i, uwaj-šoŭšy ŭ stalicu Kabul, abjawiŭ siabie karalom Afhanistanu, nazwaŭšysia Habibuła-Chan-Hazi.

Amanullah schawaŭsia ŭ horach siarod ple-mia, z jakoha pachodzić sam i dzie pierad hetym schawaŭ swaju siamju dziela pahražajućaj jej niebiašpieki z boku rewolucyi. Hazety padajuć, što Amanullah wyčekiwaje adpawiednaj chwili-ny, kab wystupić z arużžam i wiarnuć sabie strač-nyju ŭladu.

Ameryka nie škaduje hrošaj na prociŭalka-holnuju sprawu. Senat Zł. Štataŭ Paŭnočnej Ame-ryki wyasyhnawaŭ 24 miljony dalarau na ŭz-macnieńnie prociŭalkaholnaj akcyi ŭ hetym hodzie. Treba widać, što aprača hetaha dadatku 24 mil-jonaŭ dalarau wyasyhnawana jašče ŭpierad 13 miljonaŭ dol. na hetu-ž sprawu. Jak bačym, Ameryka pawažna biarecca da ŭwiadzieńnia ŭ siabie ćwiarozaści.

U SSRR. bałšawiki majuć duža chłopataŭ z apazycyjj Trockaha z adnaho boku i sialana-mi z druhoha boku. Nie zwažajućy na toje, što sučasnyja pawadyry „prawawiernaj“ komunistyč-naj partyi, jakija adnačasna trymajuc u swaich rukach i kiraŭničy palityčny rul u SSRR., robiac peŭnyja ssylačnyja palohki pawadyru apazycyi Trockamu; sam pawadyr i jaho adnadumcy z swajho apazycyjnaha stanowiŭŭ nia schodziać.

U wyniku takoj zawostranacsi apazycyja trocki-staŭ pačala pracawać padpolna prociŭ sučasnych kiraŭnikoŭ palityčnym žyćciom u SSRR. Sučasny-ja-ž kiraŭniki palityčnaha žyćcia SSRR., bajučysia apazycyi trockistaŭ, zmahajucca z imi, jak z „kontrewolucyjanerami“. Hazety padajuć, što ŭ Maskwie 23 studnia s. h. ŭlada (G.P.U.) aryšta-wała 150 čalawiek, siabroŭ nielehalnaj arhaniza-cyi trockistaŭ, jakich abwiniajuć u dziejnasci prociŭ sawieckaha ładu. Heta z adnaho boku. Z druhoha-ž boku bałšawiki majuć šmat chłopatu z sialanami, jakich padzialili na try klasy: „bied-niaki“, „siaredniaki“ i „kułaki.“ Pawodle hetkaha

Ab haspadarcy.

Na poli ŭzimku.

Nia každy chiba wiedaje, što *absiejenaje* po-le nielha pakidać biez dahladu nawat i ŭzimku. Škody mohučyja ŭ hetu paru nastać bywajuć abo ad samoha śniehu, abo ad wady z rastaiŭšaha śniehu.

Śnieh sam bywaje škodnym tady, kali jaho-naja pawierchnia, pašla adlihi, žliwajecca ŭ ladowu-ju skarupinu. Sprawa ŭ tym, što raściny pad žliŭšym-sia śnieham (azimyja) nia mohuć bołš dastawać wolnaha pawietra, kab mahčy dychać i tamu zadychajucca. Raścina (azimaje żyta, pšanica, jačmień) hinie. Kab hetaha nia stałasja, treba žliŭšyjsia ŭ skarupinu śnieh čym chutčej papra-łomiwać. Robicca heta zwyčajnaj pałkaj, kali prastor žliŭšahasia śniehu nia lišnie wialiki. Ka-li-ž taki prastor bołšy, dyk pałamać na im śnieh možno zwyčajnaj baranoj, abo pa žliŭšyjsia śniehu treba paru razoŭ prahnać samuju tolki skacinu.

Škodzić zasiewam i wada z tajučaha śniehu. Tamu, jak tolki na poli žjaŭlajucca prataliny bołš, ci mienš zalityja wadoj, treba staracca jak naj-chutčej hetu wadu račukami z pola spuścić. Inakš moža tak stacca, što zbožža wymaknie, a winoŭnikom budzie nia chto inšy, jak sam tolki nierazwažny haspadar-ziemlarob.

Ab usim hetym treba dobra pamiatuć.

Inž. Ad. Klimovič.

HASPADARSKIJA PARADY.

Pytańni:

Nr. 1. Uwosieni chacieŭ ja pahnaić ŭtuchnym hnojem (paraškami) thomasšlakom i kainitam maje sienažaci. Ran-naja zima sialeťnija mnie hetaha adnak nie pazwołiła. Ci mahu jašče heta zrabieć ciapier i kolki jakoha hnoju dać?

B. R. z A.

Nr. 2. Čuŭ ja na lekcyi pawiatowaha ahranomŭ ab wia-likaj karyšci z selodery, ale nie zrazumieŭ, jak jnje treba sieić i naahuć jak z jeju abchodzicca. Paradžcie mnie ab hetym, kali łaska.

W. Ž. z W.

Nr. 3. U jakim čacie najlepš adstaŭlać cialat i parasiat na hadoŭlu?

K. L. z Ch.

Adkazy:

Nr. 1. HNAJENIE SIENAŽACI.

B. R.—u z A. Thomasšlakom i kainitam hnaić sienažac jašče možno, treba tolki heta zrabieć najpaźniej u sakawiku (marcy) pry adlizie, na niazmierzluju ŭžo ziam-lu. Što datyčna taho, kolki jakoha hnoju na sienažac treba dać, dyk zaleža heta ad taho, ci datyčnaja sienažac ŭžo byla kali hnojaj, ci nie. Pryblizna dajecca na 1 ha sie-nažaci 3—4 q (18—24 pudy) thomasoŭki (thomasšlaku) i 4—6 q (24—36 pudoŭ) kainitu.

Nr. 2. AB SERADELI.

W. Ž.—u z K. Pieradusim jość u haspadarcy se-radela, a nia seladera. Tak i widacca, što wy mała raz-umieli z taho, što Wam kazaŭ pawiatowy ahranom, bo ha-waryŭ-ža jon chiba nia jnakš, jak tolki papolsku. Tamu pieršaja rada: damahajciesia, kab pawiatowyja ahranomy hawaryli z Wami tak, kab wy ich razumieli, h. zn. pabie-łarusku. Tady tolki budzie karyšć z ichnych dla Was lek-cyjaŭ i nawučańniaŭ.

Ab seradeli-ž treba wiedać, što žjaŭlajecca jana naj-lepšym amal kormam dla karowy. Dobraj bywaje serade-la taksama na zialonaje hnajeńnie. Dziela dobraha ŭz-rostu patrabuje serad., kab u hlebie byli adpawiednyja bakteryi zwanyja Rhizobium. Tamu seradela zwyčajna nie ŭdajec-ca na tych hruntach, hdzie bywaje pasiejenaj pieršy raz. Nia lubieć za šmat wapny, ale patrabuje šmat wohaści. Kab uradziła seradela na tych hruntach, hdzie bywaje pasieja-naj pieršy raz, treba hety hrunt absieić ziamloj z pola, hdzie seradela ŭžo byla i dobra radziła: pieranosiacca het-ym patrebnyje bakteryi. Na 1 ha raźwiaziecca wazy sa try takoj ziamli, pry zachmuranej pahodzie rastrasiacca i zabaranujecca. Hnoicca pad seradelu kainitam (na 1 ha 4—8 q = 24—48 pudoŭ) i thomasšlakom (na 1 ha 3—4 q = 18—24 pudy). Sieicca seradela najlepš pašla akopawych (bulby, burakoŭ i inš.), radziej pašla kałasowych raścín, nikoli nia sieicca pa čyrwonaj kaniŭšyni; na hektar da-jecca 40—50 klh. (= 3 pudy). Jak hałoŭnaja raścina, sieic-ca seradela wasnoj, kali ŭžo abojdzie ŭsio zielle, jakoje pierad siaŭboj seradeli žniščycca baranawańniem. Na zia-lony korm kosicca seradela dwojcy: u lipni i wierašni, a na sušeńnie adnojcy: u žniŭni. Pry apošnim treba sko-šanuju seradelu, dzień pašla skašeńnia, zhrabsci ŭ ma-łyja kopki i hetak ich dasušyć. Atawu seradeli možno za-arać na zialonaje hnajeńnie.

Najkaryšniej bywaje sieić seradelu na irzyšcy: da wosieni daść šmat kormu zialonaha i hlebu pakidaje ŭ do-brym stanie pad jarynu. Tolki treba pry hetym wiedać, što ŭradžaj seradeli zaleža ad dastatku wohaści.

Nr. 3. ADSTAŬLAŅNIE CIALAT.

K. L.—u z Ch. Kali dobra rozumieju waša py-tańnie, dyk cikawieć Was wiek cialaci, abo parasiaci, pry adstaŭlańni. Karotka: čym daŭžej pakiniecie maładuju ży-wiołu pad matkaj, tym lepšaja štuca z jaje wyhadujecca. I ŭ cialaci i ŭ parasiaci hety wiek nia šmieje być mienšym adnaho miesiaca.

Inž. Ad. K.

padziełu sialan na klasy, razložany na ich i padat-ki, jakija akazalisia nie pa sile ichnaj płaťazdol-naści. U wyniku hetaha, prycisnutyja sialanie ba-čačy swaju zhubu tak, ci hetak, pačali stralać čynoŭnikaŭ, palić majemasać komunistyčnych ha-spadarak i naahuć raspačliwa zmahacca z kamu-nistymi... Rewalucyja žjadaje ŭłasnych dziaciej.

Lekarski addzieł.

Što takaje hrypa?

Nazywajecca jana jšče influenzaj, abo hiš-pankaj. U apošnja časy heta adna z najbołš raspaŭsiudžanych chwaroŭ, rozna wystupaju-čaja ŭ roznych asob z roznej jadawitaściu samo-ha zaražliwaha bacyłu. Hrypa žjaŭlajecca chwa-robaj biazumoŭna zaražliwaj, wystupajućaj pašla prastudžeńnia. Wyklikaje chwaroŭ maleŭki ba-cillus influenzae zahnieždžywajučysia ŭ nasowych, rotowych i branchijalnych abalonkach, skul mo-ža dastacca ŭ lohkiya, na'ti da mozhu. Mahčy-ma, što bacyły hetyja wydzialajuć z siabie peŭ-nyja trucizny, jakija i wyklikajuć naciažeńnie sa-moj chwaroŭ.

Chwaroba charakteryzujecca ahulnaj łama-ninaj, bolu haławy, pałam, bolu i pačyrwanień-niem horła i h. d. Kali adrazu nia ŭziacca za lačeńnie, dyk chwaroŭ moža zaciahnucca i pie-rajsci ŭ zapaleńnie bronchaŭ i lohkich, a tak-ža i menihit (zapaleńnie mazhoŭ). Charakternym dla hrypy žjaŭlajecca, choć i nie zaŭsiody, čyr-wonaść twaru zaniadužaŭšaha, jaki adrazu ču-jecca ciazka chworny, słabnie, tracić apetyt, ha-račkuje, maje ztrymańnie i h. d. Dla takich chworych patrebna nieadkładnaje lačeńnie pada-wańniem nieabchodnych lekarstwaŭ. Chworyja pa-winny ŭ praciahu niekalki dzion u čacie lačeń-nia lažać u ložku i adpawiedna adžyŭlacca, bo ŭ najwyšejšym uzdymie chwaroŭ nia ŭslo paz-walajecca jeści. Nia radzicca prykładać zimnych kumpresaŭ, jakija mohuć tolki paškodzić. Zaciah-nuŭšajasia chwaroŭ i nieadpawiednaje lačeńnie mohuć kančacca śmierciaj.

Najadpawiednejšaj strawaj u chwaroŭ budzie strawa lohkaja, małočnaja. Dobra taks-a ma ŭżywać dobra špiečanyja jabłyki, abo kampfot.

T. Kunicki.

Z kraju.

Napad waŭkoŭ. Unočy z 19 na 20 h. m. stada waŭkoŭ. Štuk kala 60, napala na zaścienak Žakowičy, Dziš-nienskaha paw. Hałodnyja waŭki zajeli ŭsich sabak, 3-je koniaŭ, 2 karowy, 4 awiečki, a taksama mocna pakusali adnaho čalawieka.

Bandyty napali na wiečarynu. 20 h. m. uz-brojenaja banda z 11 čalawiek, napala na wiosku Kaniu-chi. Bieniakonskaj hminy, u jakoj adbywałasia wiaskowaja wiečaryna. Bandyty akrużyli dom i pačali stralać u hula-jučych, zabiwajućy hetak haspadara chaty Tamaša Banda-rewiča ciazka raniačy dźwie asoby i lohka adnu.

Naładžanaje pašto hetaha pahonia dahnała 6 ban-dytaŭ, a rešta pachawałasia u blizkich lasoch.

ŠANUJCIE SIABIE!

U spartsmenaŭ tak bywaje,
Kali šmat lacić na przyz:
Spatyknućsia j prapadaje —
Usia sława jdzie na niz.
Pašla ŭsiaki našmiajecca,
I chto wart i chto nia wart
Kolki stydu nabiarecca —
Bać, publičny śmiech — nia žart.
Tak zdarajecca iz nami,
Pad uwahu kali ŭziac,
Jak žwichniacca chto časami,
Nu i woźmuć wyšmiawać.
Tolki soram sabie zrobie!
Usiu pawahu tracić tut,
Bo jak „ważnaj tak asobie“
Hrech miašacca ŭ rozny „błud“;
Čaj hryzucca miż saboju,
I pany i mużyki, —
Ale z „mondraj“ haławoju
Leźć tudy, dyk sens jaki?
Zaraz chopiacca „žurnały“,
Rysawać ciabie pačnuć, —
Ci nia lepiej, jak-by mały —
Sieści cicha — ni šapnuć.
Pryjšła j k nam heta chwaroŭ, —
Choć śmiajacca moža hrech?
Bačyš, ważnaja asoba
Pakazałasia na śmiech.

Dziadzka Ch.

Žhublenyja dakumanty na imia ŭładzi-miera Kurjanko: Dowad asabisty wydany Starostwam u Stoŭpcach. Wajskowaja knižka, wydanaja P. K. U. Ma-ladečno i inšyja — unieważniajucca.

Žhublenyja dakumanty na imia Mikałaja Šyly: Wajskowaja knižka, wydanaja Wilenskim P. K. U., pašwiedčańnie: Bakštanskaj hminy, Budslaŭskaje himnazii, Bielaruskaje Siminaryi i inš. unieważniajucca.

DA NAS PIŠUĆ.

„B. KRYNICY“ TRYMAJUCCA MOCNA.

Leonpol, Brasłaŭskaha pawietu. Sumam i żalam napoŭniła našy sercy wiestka ab pachodzie Arcybiskupa prociŭ B. Ch. D. i „B. Krynicy“. My adnak wierym, što nia ūdasca hetym zasypać našaj „B. Krynicy“. Naadwarot, budzie jana hłybiej i šyrej rasplywacca. Praca jaje wialikaja i mnoha jana zrabiła i mnoha jašče zrobić. Wiestku ab zahadzie Arcybiskupa padchapili pracuŭniki biełaruskaha Adradžeńnia, — ale sialanie i ū nas, tak jak i ūsiudy, trymajucca mocna „Bieł. Krynicy“.

Leonpolski Biełarus.

ŠKOŁU RODNUJU-BIEŁARUSKUJU ZDABYĆ PASTANAWILI.

Druja, Brasł. paw. Naš kutočak ażyŭlajeca. Ludzi pačynajuć patrochu rozumieć, jakim ščaściem i bahaćciem jość swaja rodnaja szkoła i jakoje jana maje značeńnie dla našaha narodu. Našy pracuŭniki ūsimi siłami starajucca pieraškodzić zdabyć nam jaje. Pracuŭnikom biełaruskaj školy žyjaŭlajeca i wučyciel polskaj publicznej školy ū Šalcinach. Jon nia mała prysłużyŭsia da taho, što sioleta našy sialanie deklaracyjaŭ nie złażyli. — Enerhičniej budziem staracca na druhi hod i szkołu rodnuju zdabudziem!

Nie pamoh niekatorym sialanam niejki strach pierad načalstwam—u asobie wojta i jaho zastup. Dyk my i sami krychu winawaty, što baimsia wojta, trebujucy ad jaho pačwierdžeńnia deklaracyjaŭ na biełaruskiju szkołu. A jon... zawieru-by deklaracyju, ale nia maje chwiliny času, pahawora z taboj dźwie i ūciače. Toje samaje i zastupnik wojta. Ničoha lepšaha i z našaj hminnaj radaj. Ciapier-ža my paznali krywadušańść i ūhodu našych radnych, a heta musić być nam nawukaj na nowyja wybary ū radu. Dola naša ū našych rukach!

Deklarant.

BIEŁARUSKAJA KULTURNA-AŠWIETNAJA PRACA NA WIOSCY.

Łukašewičy, Świancianskaha pawietu. Dnia 26-XII 28 h. u našaj wioscy Łukašewičach, na drugi dzień Kalad, adbyłasia spektakl-wiečaryna, zarhanizawanaja tutejšym hurtkom B. I. H. i K. Adyhrana była kamedyja „Wybary staršyni“ J. Byliny. Hladzielnikaŭ bylo šmat. Amatary adyhrali swaje roli wielmi dobra. Roli wypaŭnili: staršyni-Mickuna i prystawa — hr. Wincent Adamowič, wybaraha i straźnika — Franciśak Kurkul, storaža i druhoha straźnika — Adolf Saroka, Skrabuka — Jazep Karecki, siabra Dubnickaha hurtka Instytutu, pisara—Jazep Adamowič, babu sakatuchu i Maryšku—Bronka Bajkowa, Macieja Bandara — Wiktar Tomašewič, Tadoru — Adela Siehaniowa z Dubnikaŭ, Janku Dudaronka — Leon Bajko, swata — Franciśak Tondryk. Pieraškodzić wiečarynie chacieli dziaciuki našaje wioski, katoryja nia brali ūdziału ū pradstaŭleńni, napryklad: Marjan Wiarbicki, Jazep Subka i Franciśak Wiarbicki. Adnak ničoha im zrabić nie ūdałosia.

Wialikaja hańba hetym trom ciomnym i niašwiadnym wyradkam, katoryja sami nia wiedajuc a ni „a“ ani „b“, dy jašče druhim chacieli zatulić wočy!

Wialiki dziakuj amataram našaj wioski i Dubnickamu hurtku Instytutu, što achwotna pamoh nam swajoj pracaj. Składaju taksama ščyruru padziaku ūsim hladzielnikom z blizkich i dalokich kutkoŭ našaj wakolicy.

Prysutny

RECHA Z PRAWINCYI.

Baranawicki pawiet. Nia ździejśnilisia nadziei tych, katoryja dumali, što zabarona Arcybiskupskaja čytać „Bieł. Krynicu“ i należyć da „BChD“ zdušyć biełaruski narodny ruch na wioscy. Stałasia jakraz naadwarot: zamiest zdušycca — ūzros i zmahutnieŭ naš ruch tut mieraŭ niačuwanaj.

Kipić kulturna-adradženskaja praca siarod našaj moładzi!

Światočny nastroj Kalad naleźna wykarystajajeca dzieła kulturalnych metaŭ u kirunku ūšwiadamlennia šyrokich masaŭ. Ładziacca odčyty, spektakli, wiečaryny. Padajucca da padpisu deklaracyi na szkoły.

Rabota heta robicca ūžo nie centralnymi siłami, ale miascowymi. Zabaroniena Biełaruskaj

mu Narodnamu Teatru pradaŭžać swaju kulturnalnuju misyju na biełaruskaj prawincy, dyk paustala dziesiątki teatraŭ prawincyjanalnych, kab pašyrać i pahłyblać toje, što pačaŭ Narodny Teatr.

Miż inšym dachodzić wielmi paciašajučyja wiestki z Miadźwiedzickaj wakolicy, Baranawickaha pawietu.

Na Kalady byli tam zładžany ū wioskach Haradzišcy i Kuršynawičach 2 spektakli: „Mikitaŭ Łapać“ i „Boty“, z wynikami wielmi dobrymi. Razachwočanaja moładź wielmi zainteresawalaśia narodnaju sprawaj. Na asabliwuju ūwahu i pachwału zasluhoŭwaje žanočaja moładź u w. Haradzišcy, katoraja ad miascowaha Hurtka Bieł. Instytutu Haspadarki i Kultury damahajeca čym chutčej arhanizawać jašče biełaruskija wiečaryny.

Biaručy pad uwahu toje, što wioska Haradzišča praz doŭhi čas była pad upływam PPS, — treba sapraŭdy dziwicca takoj sympatyi tamtejšaj moładzi da našaj rodnaj adradženskaj sprawy.

Čeść Wam, maładyja mastaki — artysty i arhanizatary! Wašy imiony buduć upisany na świetnych kartach našaje historyi! Nie astywajcie tolki duchom! Nia dajcie pahasnuć tym iskrum, katoryja zaharelisia ū wašych maładych dušach!

Chaj razharacca jany ū wialikaje polymia, katoraje abchopić swaim świetam i ciapłom usiu našu Baćkaŭščynul

Z.

WIOSKA BIARECCA DA PRACY.

Rubiažewičy. Staŭpieckaha paw. U nas jość Hurtok Bieł. Inst. Hasp. i Kult. Hety Hurtok žyjaŭlajeca jak by niejkim centram miascowaha kulturna-praświethaha žyćcia.

Moładź naša z zapalam horniecca da pracy aświethaj. U czasie swiata Kaladaŭ 26 XII—1928 h. moładź, zhurtawanaja ū hety kulturna-praświethy miascowy centr, zładziła pradstaŭleńnie. Adyhrali „Betleju“. Wiečaryna adbyłasia wielmi ūdała. Nie zwažajućy na toje, što niekatoryja asabniaki, dumajućy ab sabie, što jany intelihienty, na wiečarynu nia pryšli — sialan sabrałosia wielmi šmat. Pačuŭšy sceničnuju ihru ū rodnaj mowie biełaruskaj prysutnyja wyrazili swajo zadawalnieńnie doŭhimi wopleskami.

Rubiažeŭski.

ŠKOŁY BIEŁARUSKAJ CHOČAM, ALE JAJE NIA MAJEM.

Maksimaŭka, Maładečanskaha paw. Našy sialanie jašče z wosieni pačali turbawacca ab rodnaj škole biełaruskaj. Nianali pamieškańnie, jakoje abhledziŭ i pawiatowy dohtar, apytali wučycielku i zdawałasia ūsio ūžo ū paradku. Ale dzie tam. Pamieškańnie taje zaniati pad szkołu polskuju, wučycielka zrabiłasia ū wačoch mnohich pracuŭnikaŭ biełaruskaj školy „niebłahanadziožnaj“ i jany wystupili prociŭ jaje tam, dzie treba heta „dakazać“. Takim čynam usie starańni našych sialan ab tym, kab mieć rodnuju szkołu, pajšli na marna. Ale heta nipačom; niekali szkołu swaju mieć budziem! — „Nia majem ciapier, dyk budziem mieć u čačwier“ — kaža naša prykazka.

M. Čačotka.

Usiačyna.

„Cudoŭny“ Michałka z Michałowa ūznoŭ „praroča“. Jak my ūžo pisali, ułady publicznej biašpiečnaści zabrali wiadama „praroča“ Michałku i addali ū kłaštar a.a. Salezyjanaŭ u Wašawie. Ale 26 śnieźnia, na drugi dzień Kalad, Michałka z kłaštaru prapaŭ i praz niekalki dzion apynuŭsia ū rodnaj wioscy.

Prybyŭšy ū wiosku, na Nowy Hod Michałka skazaŭ wialikaje „kazańnie“, na jakoje sabrałasia niekalki tysiać narodu.

Dawiedaŭšysia ab hetym palicyja pryšla zabrać „pramoŭcu“, ale narod hetamu ūspraciwiŭsia.

Michałka-ž hetaha dnia jšče prapaŭ i nia wiadama hdzie ciapier znachodziacca. Dumajuć, što narod jaho pierachowywaje pa wioskach.

Haworačyja listy. Wučonyja ludzi nie abmiažowywajucca tym, što jość, a ūsio šukajuć nowych wynachodaŭ. I woś u Berlinie pradajuć ciapier specyjalnyja mašyny, jakija na małej plitcy, niby kartki, zapisywajuc ludzkiju mowu. Takuju zapisanuju plitku možna pasłać da swajho znajomaha, jaki pałażyŭšy hetu plitku ū zwyčaj-

ny hramafon pačuje hutarku swajho znajomaha. U chutkim czasie takija mašyny zastupiać pisańnie piśmaŭ, a ludzi zamiest zwyčajnaha piśma zmoħuć pačuć hołas swajho swajaka, abo znajomaha.

Koždy świadamy Biełarus, biaz roźnicy religijnaj prynaleźnaści, wypisywaje, čytaje, pašyraje dy zachwočwaje inšych da wypisywańnia i čytańnia swajej sialanskaj hazety „Biełaruskaj Krynicy“, a tak-ža akuratna prysyła je za brošy.

Z Wilni.

Biezraboćcie jznoŭ pašyrajeca. Pawodle apošnich abličeńniaŭ lik biezraboćnych na m. Wilniu pawialičyŭsia za apošni tydzień na 141 asob. Ahulny lik biezraboćnych 4310.

Epidemija hrypy pašyrajeca. U Wilniu apošnim časam nadta pašyryłasia epidemija hrypy. Na abšary Wilenskaha wajawodztwa, razam z Wilniaj, chwareje kalla 15 tysiać asob.

Naša pošta.

S. Nowiku. — Atrymali, za ščyryja pažadani dziakujem. Na zapytańnie Waša adkažam, kali ūsio wyjaśnim.

J. K. Mark. — Piśmo Waša atrymali, prośbu spaŭniajam, hazetu pasyłam.

J. P. — Atrymali, skarystajem, pišycie čaściej ob swajej staroncy.

J. Pliskamu. — Korespondencyju Wašu atrymali. Paprawiŭšy pastarajemsia skarystać. Pišycia rečy bołš cikawija

Kirkoŭskamu. — Hazeta wychodzić što tydzień i dzieła hetaha Wy pawinny jaje akuratna atrymliwać.

Lit. Naw. T-wu. — Hazetu budziem pasyłać i nadalej.

Biełarusu z pad Smarhoń. — Atrymali, paprawiŭšy pastarajemsia skarystać. Wieršy Wašy u druk, nažał, nie padchodźiac.

Lawonu Żalejku. — Prysłanaje pastarajemsia skarystać, dziakujem, pišecie bołš.

Marozu. — Atrymali, u swaim czasie skarystajem. Praŭnyja parady damo. Prośbu spaŭniajam.

Škipuru. — Korespondencyju atrymali, paprawiŭšy źmieścim.

Rajeckamu. — Wašyja apawiadańni razhledzim. Kali padyjduć, budziem karystać, u pracuŭnym wypadku pieradamo dalej.

J. B. — Pastarajemsia źmiaścić.

M. Z. — Atrymali, paprawiŭšy skarystajem, dziakujem, pišycie bolej.

J. Awinu. — Piśmo Waša atrymali, dziakujem za pažadani.

W. Č-u. — Kalendar knižka kaštuje 2 zł. 40 hr. i kalendaryk-knižyca 60 hr, adryŭny kalendar kaštuje 1,40 zł. Fr. Maścianicu u Ł. — Dakumenty Wašy wysłany.

Atrymali ad: Dubaniewiča 20 zł., Dub. L. i P. Zad. pa 10 zł., Galijeŭskaha 6 zł., Sinkiewiča 5 zł., Bułki A. i Jankoŭskaha pa 2 z., Maroza J. 1,50 zł., Krupskaha i Kuryłowiča pa 1 zł. Usim prysłaŭšym — dziakujem, hazetu pasyłam.

Kutok śmiechu.

„Bal rolników“.

Sielanin pračytaŭšy ū Wilniu abwiestku, što adbudziec niejki „Bal rolników“, wiečoram sabraŭsia i pajšoŭ. Uwajšoŭšy na karydor „Kasyno Ofic. Garnizon“, pačaŭ pryhladacca, dzie rolniki padobnyja da jaho, bo ūsio bačyc panou u chrakach i bielych rukawickach.

Raptam zbližajeca da jaho niejki pan i pytaje:

— „Wieśniaku, czego chceš?“

— „Na bal pryšoŭ, — adkazwaje sielanin, — ja-ž taksama rolnik.“

— „Won, ty chamie zbuntowany, to bal nie dla takich rolników, jak ty, to dla takich jak my“.

— „A, kab was małanka takich rolnikaŭ, chiba jany aruć widelcam pa katletach, — adychodźiacy skazaŭ sabie cicha sielanin. S k a k u n ę y k.

BIEŁARUSKAJA KNIHARNIA

„PAHONIA“

Wilnia, Zawalnaja 7

PRADAJE:

Školnyja padručniki dla pačatkawych i siarednich škol, jak biełaruskija, tak i polskija. Twory biełaruskich paetaŭ i piśmiennikaŭ. Knižki ab haspadarcy. Sceničnyja twory. Usie biełaruskija časopisi, wychodźiacyja ū Wilniu. Hadawiki rožnych raniej wychodźiacych biełaruskich hazet. Kancelarskija, školnyja i piśmiennyja pryłady, paštoŭki, i rožnyja hulni i inš.

Zakazy z prawincy spaŭniajucca chutka i akuratna; pasła atrymańnia ūsieŭ wartaści zakazu, abo nakladnoj plataj (za pabrańniem) pa atrymańni trećiaj častki wartaści zakazu.

Dla kniharniaŭ dajeca skidka. Pierasyłka knih na kość zakazčyka.